

РЕШЕНИЕ

№ 17

гр. Тутракан, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТУТРАКАН в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Спас М. Стефанов

при участието на секретаря Людмила Цв. Петрова
като разгледа докладваното от Спас М. Стефанов Административно
наказателно дело № 20243430200066 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 86 от 15.02.2024 г. на Директора на Регионална дирекция по горите – гр. Русе, на Б. Б. И., с ЕГН: ***** от ***, за извършено нарушение на чл. 84, ал. 1 от Закона за лова и опазването на дивеча /ЗЛОД/, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 96, ал. 1 от ЗЛОД, са наложени административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв. и административно наказание „Лишаване от право на ловуване“ за срок от 3 години.

Недоволен от издаденото наказателно постановление, жалбоподателят го обжалва в срок чрез надлежно упълномощения да го защитава адв. Р. К. от ***. Излагат се доводи за незаконосъобразност на НП, състоящи се в нарушено право на защита, доколкото не била посочена формата на ловуване, и недопустими разминавания между АУАН и НП (с оглед датата на извършване на деянието). Твърди се, че е нарушен материалният закон, тъй като АНО не е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В хода на съдебните прения процесуалният представител на жалбоподателя поддържа и доразвива изложеното в жалбата.

Въззиваемата страна – Директора на РДГ гр. Русе, редовно призован, не

се явява, изпраща надлежно упълномощен свой представител – юрисконсулт К.. В хода на съдебните прения същият пледира за потвърждаване на НП.

Районна прокуратура – Силистра, Териториално отделение –Тутракан, редовно призована, не се представлява и не взима становище по спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.11.2023 г. актосъставителят Н. Р. – горски стражар в ТП ДЛС „Каракуз“ гр. Дулово, и св. Д. И. – служител в „Зли дол хънтинг“, изпълнявали съвместно дежурство по график. Около 20:20 ч. те се намирали по полски път към отдел 24 „г“ в землището на с. Падина, общ. Главиница, обл. Силистра. На едно от изградените чакала за лов, те забелязали жалбоподателя Б. И., който се представил за ловец. Актосъставителя и придружаващия го, решили да му извършат проверка. В хода на същата жалбоподателят представил разрешително за индивидуален лов на хищник серия СЦ-П № 091029 от 03.11.2023 г., ловен билет № ***, членска карта № *** и удостоверение за подборно ловуване № *** от 03.11.2023 г. до 30.11.2023 г. в Ловно-стопански район Ножарево, място на ловуване: ловище № 1, стървилище. Тъй като актосъставителят преценил, че жалбоподателят ловува в ловище № 4, той съставил Констативен протокол серия СЦДП № 006037 от 11.11.2023 г.

На 17.01.2024 г. актосъставителят съставил АУАН № 86, серия ЦС 22 2022 г., № 001007, с който повдигнал обвинение на жалбоподателя за това, че „...ловува с индивидуално на хищник с разрешително за лов..., издадено на ловище № I, но лицето е установено да ловува в ловище № IV, като ловува извън границите на разрешителното...“. Нарушението било квалифицирано по чл. 84, ал. 1 от ЗЛОД. В графата „Дата (период) на извършване на нарушението“ била вписана датата 29.10.2023 г., а в графата по-долу бил вписан 20:40 ч. Като свидетел при съставянето на акта се подписал св. Х. Х. – също служител в ТП ДЛС „Каракуз“. АУАН, който бил съставен в присъствието на жалбоподателя, бил връчен на последния непосредствено след това, същият се подписал, удостоверил, че няма възражения и получил препис от акта.

На неустановена по делото дата актосъставителят внесъл поправки в

екземпляра от акта, който бил останал при него, като заличил датата 29.10.2023 г. и часа 20:40 ч., а на тяхно място вписал като дата 11.11.2023 г. и като час 20:20 ч. Извършването на поправките не било съобщено нито на свидетеля при съставянето на акта, нито на жалбоподателя.

На 15.02.2024 г. било издадено атакуваното НП № 86, препис от което бил връчен на жалбоподателя чрез съпругата му на 19.02.2024 г.

Горната фактическа обстановка съдът извежда от събраните по делото доказателства и доказателствени средства – показанията на актосъставителя и свидетелите; з. к. на НП № 86 от 15.02.2024 г. на директора на РДГ – Русе; Известие за доставяне на НП; Писмо от РУ – Ветово до РДГ – Русе с № 457000-250 от 14.02.2024 г.; Писмо от Община Ветово № 17-00-98001/14.02.2024 г.; Удостоверение за постоянен адрес от 13.02.2024 г.; Писмо от РДГ – Русе № РДГ 11-1071 от 09.02.2024 г.; Писмо на РДГ – Русе № 11-1071 от 09.02.2024 г.; Доклад от Н. Р. от 14.11.2024 г.; Доклад от Н. Р. от 18.01.2024 г.; Констативен протокол Серия СЦДП № 0106037 от 11.11.2023 г.; АУАН серия СД № 001007 от 17.01.2024 г.; Заповед РД 49-199/16.05.2021 г. на министъра на земеделието и храните; индигирани копия на КП серия СЦДП № 007037 от 11.11.2023 г. и АУАН серия СЦ22 2022 г. № 001007 от 17.01.2024 г.

Анализирайки доказателствата, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 59 от ЗАНН и от лице, страна в производството, имащо правен интерес. Като такава тя е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Административно-наказателното производство е започнало със съставянето на АУАН № 86, серия ЦС 22 2022 г., № 001007 от 17.01.2024 г. При съставянето на акта са допуснати особено съществени нарушения на процесуалните правила, влечащи след себе си (всяко едно поотделно и в своята съвкупност) опорочаване и на развитото се административно-наказателно производство (в това число и на издаденото НП).

На първо място, в разрез с правилото на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, актът е

съставен в присъствието не на двама, а на един свидетел, който представлява такъв извън посочените в ал. 1 (т.е. не е присъствал при извършване/установяване на нарушението). ЗАНН е категоричен, че актът се съставя в присъствието на свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението (ал. 1), като в тази хипотеза един свидетел е достатъчен. Ако обаче такива свидетели липсват или е невъзможно да се състави акт в тяхно присъствие, то той се съставя в присъствието на други двама свидетели. Допуснатото от актосъставителя нарушение на процесуалните правила е абсолютно основание за отмяна на издаденото въз основа на така съставения АУАН НП.

На второ място, недопустимо е актосъставителят да променя съдържанието (да вписва или заличава обстоятелства) на вече съставен АУАН, без за тези промени да се уведомят жалбоподателят и свидетелите по акта. По този начин, освен че се осъществява обективната страна на престъпен състав по НК, се засяга пряко правото на защита на жалбоподателя, тъй като издаденото впоследствие НП се уповава на АУАН, съдържащ обстоятелства, с които той не е запознат; другояче казано – наложено му е наказание за непредявено му в пълнота обвинение. Аналогично на горното, това нарушение на процесуалните правила също представлява самостоятелно основание за отмяна на НП.

На следващо място, видно както от съдържанието на АУАН, така и от показанията на съставителя му, последният не е извършил обстойна проверка (включваща събирането на доказателства, различни от самопризнанието на жалбоподателя) така, щото да установи със сигурност извършено ли е или пък не е административното нарушение, в което е обвинен жалбоподателят. Възраженията на защитата в този смисъл са напълно основателни. Логичната предпоставка на ловуването извън определенияте за това места е, на първо място, да се извършва ловуване. Законодателят дефинира тази дейност доста обстойно в чл. 43 от ЗЛОД, като определя множество различни по вид действия, които поотделно представляват ловуване. Неустановявайки по какъв начин и с какво средство е извършвано ловуването, актосъставителят, от една страна, е засегнал правото на защита на жалбоподателя, но от друга – не е удовлетворил изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН да опише в пълнота в какво се състои установеното нарушение. Впоследствие – при издаването на НП, АНО е пренесъл този порок и в своя акт, едновременно

нарушавайки и чл. 57, ал. 1, т. 5, и чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Отделно от казаното до тук, съдът намира, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Случаят е маловажен тъй като, дори и да е ловувал /Коего нее доказано по съответния процесуален ред - акто съставителя не е видял оръжие / то жалбоподателя към момента на проверката е бил правоспособен ловец, имал е удостоверение за подборен лов и разрешително за лов, но не за стървилището, където се намирал. Последното обстоятелство не засяга в достатъчно висока степен обществените отношения свързани с регулирането на времето, мястото и начина на ловуване и е следвало жалбоподателя да бъде предупреден, че при следващо подобно нарушение /ако въобще беше доказано такова/, ще бъде санкциониран.

Поради изложеното дотук настоящият съдебен състав счита, че са налице съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 от ЗАНН отмяната на обжалваното НП. Наличието им лишава от смисъл по-задълбоченото обсъждане на спора по същество, а именно – осъществено ли е административно нарушение от обективна и субективна страна от жалбоподателя и дали то представлява маловажен случай.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 86 от 15.02.2024 г. на Директора на Регионална дирекция по горите – гр. Русе, с което на Б. Б. И., с ЕГН: ***** от ***, за извършено нарушение на чл. 84, ал. 1 от Закона за лова и опазването на дивеча /ЗЛОД/, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 96, ал. 1 от ЗЛОД, са наложени административно наказание „Глоба” в размер на 50 лв. и административно наказание „Лишаване от право на ловуване“ за срок от 3 години, като незаконосъобразно.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от датата на съобщаването за изготвяне на решението, пред Административен съд гр. Силистра, по реда на глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Тутракан: _____